

הט (נצרת) 75276-12-24 - אנתסאר סביח נ' שאפע סביחאת

ה"ט (נצרת) 75276-12-24 - אנתסאר סביח נ' שאפע סביחאתשלום נצרת

ה"ט (נצרת) 75276-12-24

אנתסאר סביח

נגד

שאפע סביחאת

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[01.01.2025]

כבוד השופט אדהם ספדי, סגן נשיא

פסק דין

בפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001.

המשיב הוא אחיין של המבקשת ובין הצדדים התגלע סכסוך בקשר עם מיקום הנחת העצים עבור הקמין על ידי המבקשת, כמו גם לגבי מקום הצבת פח האשפה השייך לה.

לאחרונה התנהל בין הצדדים הליך דומה בגין בקשה אותה הגיש המשיב דכאן כנגד המבקשת וכנגד בתה ואחותה, שהתברר במסגרת תיק ה"ט 50074-12-24. ביום 26/12/2024 התקיים דיון במעמד הצדדים בפני כב' השופטת רגד זועבי. לאחר שהצדדים לא השכילו להגיע להסכמה על נוסח צו מניעת הטרדה הדדי, ניתנה החלטה המקבלת את הבקשה לאחר שבית המשפט התרשם כי המשיב דכאן חווה הטרדה מאיימת עת המבקשת דכאן ואחותה רדפו אחריו עם מקל.

לצערי הרב, גם הניסיונות להביא את הצדדים להסכמה בתיק זה לא צלחו. שני הצדדים התבצרו בעמדה לא מובנת לי כלל: המבקשת הייתה מוכנה להותיר את הצו הזמני על כנו תוך ויתור על איסור ההתקרבות למבקשת ובתה, ומנגד, ב"כ המשיב היה מוכן שכך יהיה ובלבד שיהיה מדובר בצו הדדי, דבר שב"כ המבקשת לא היה מוכן לו בשום מצב. כאמור לעיל, עמדת הצדדים לא מובנת לי מבחינת התוצאה המעשית הלכה למעשה, שכן אם ממילא כנגד המבקשת, אחותה ובתה קיים צו בתוקף, ולא בדיוק הבנתי מה הנזק שעלול להיגרם לה במידה ובתיק זה ינתן צו הדדי. אך באותה מידה גם עמדת המשיב לא הייתה מובנת לי, שכן אם ממילא יש צו בתוקף כנגד המבקשת, מה רבותא במתן צו הדדי גם בתיק זה. על פי התרשמותי, עמדת באי כוח הצדדים מתוך רצון שלא להצטייר כמנצח - מפסיד, וככל הנראה זה מה שעמד מאחורי התעקשותם המיותרת שרק גרמה לבזבוז זמן שיפוטי יקר.

לעצם העניין, הלכה למעשה, הסכסוך המעכיר את האווירה בין הצדדים נוגע לשימוש במקרקעין ולמיקום הנחת העצים על ידי המבקשת ופח האשפה השייך לה. סכסוך זה ראוי לו להתברר במסגרת הליך אזרחי מתאים ואין מקום לעקוף הליך כאמור על ידי ההליך המקוצר לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

בעניין זה אביא את הדברים שציינתי בהחלטתי בתיק ה"ט (שלום ביש"א) 26351-10-17 נרקיס דאודי נ' סימה לוי (29.10.2017):

"22. מסכים אני עם הדברים הנכוחים שנאמרו עליידי כב' השופט צימרמן ב-ה"ט (שלום ת"א) 33675-06-17 - משה אברמציב נ' ירון דלבריאן (פורסם בנבו, 18.06.2017), שלפיהם "אין לך כמעט עוולה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כעוונת שלוה, וככזו היכולה להיכנס להגדרתה הרחבה עד מאד של "הטרדה מאיימת" שבסעיף 2 לחוק. ועדיין, חוק מניעת הטרדה מאיימת אינו תחליף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי המדובר בהליך הנחזה כתחליף לנקיטת הליכים אחרים כמקובל, בית המשפט לא ייטה לסייע מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאיימת" [ראו גם ה"ט (תל אביב) 66992-07-17 - חנה לוי נ' גמליאל טל דרוקר, תק-של 2017(3), 43692 (31/07/2017)].

23. כאמור לעיל, עסקינן בסכסוך שכנים שנמשך שנים רבות, ואשר עניינו השימוש שכל צד עושה בקניינו שבבית המשותף, סכסוך שהוא במהותו אזרחי מתחום דיני המקרקעין. בכגון דא דרך המלך היא בירור ממצה של זכויות הצדדים המהותיות על מנת שבית המשפט יוכל להוציא צווים קבועים שתוקפם לא יהיה מוגבל בזמן (כפי שהוא המצב בצווים לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת). במקרים כדוגמת זה שבפני יש להגביל מתן סעד לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת לאותם מקרים חריגים בהם הוכחה פגיעה של ממש בשלוות חייו של מבקש הצו או באם הוכח קיומו של סיכון ממשי כי המשיב עלול לפגוע בגופו של המבקש, אחרת בתי המשפט יוצפו בבקשות מעין אלו, שפתיחתן אינה כרוכה בתשלום אגרה והדיון בהן הנו קצר וכך המבקש משיג סעד מהיר ללא השקעת כספים מצידו, אך הן לא עוקרות את הבעיה מהשורש"

מכל הטענות שהעלתה המבקשת, הטענות היחידות שמצאתי כי הן מצדיקות דיון במסגרת זו נוגעות למעשיו של המשיב המתבטאים ברדיפה אחר בתה פצאיל שיבלי וצילומה ובכך שכל הזמן הוא מקלל את המבקשת ובתה (עמ' 1 לפרוטוקול, שור' 26-27). כל יתר הטענות שהועלו על ידה נוגעות לסכסוך האזרחי ואין מקום לבירור טענות הצדדים וזכויותיהם המהותיות בעניין זה במסגרת תיק זה.

לגבי הבת פצאיל, הוצגו לעיוני סרטונים בהם רואים את המשיב הולך אחר הבת פצאיל ומצלם אותה. למעשה, המשיב אינו חולק על כך והוא אף אישר זאת בחקירתו, אך טוען כי הדבר נעשה על ידו על מנת לשלוח את התמונות למשטרה וכי התמונות אכן נשלחו לתחנת המשטרה בתבור.

טוען ב"כ המשיב כי המבקשת בחקירתה אפילו אינה מהגנת על בתה וכי דבריה בחקירתה הנגדית מתייחסים לסכסוך האזרחי. אז נכון כך הדבר ואולם ב"כ המשיב הוא זה שבחר אלו שאלות לשאול את המבקשת, וגם אלו שאלות לא לשאול אותה. אין לבוא למבקשת בטרוניה על שום כך שהיא ענתה לשאלות ב"כ המשיב.

למותר לציין כי ב"כ המשיב לא מצא לנכון לחקור את המבקשת על גרסתה בעניין האיומים והקללות שמשמיע המשיב כלפיה וכלפי בתה פצאיל, וגם לא על כך שהוא רודף אחרי הבת ומצלם אותה [לעניין החובה לחקור את העד בכל נקודה שיש לגביה מחלוקת ראו חיבורו של י' קדמי, על הראיות (חלק רביעי, תש"ע-2009), בעמ' 1949].

לכך אוסיף כי המשיב לא הותיר עלי רושם חיובי נוכח התנהלותו מעל דוכן העדים וסירובו לענות לשאלות ב"כ המבקשת. האופן שבו המשיב התנהג באולם בית המשפט, ובמיוחד כשעמד על דוכן העדים, בהחלט נותן בסיס שהוא עלול לשוב על מעשיו ואינו מתכוון להרפות.

אני סבור שלכל הפחות מתקיימת כאן הטרדה מאיימת כמובנה בסעיפים 2(א), 2(ב)-(1)-(4) לחוק, ונדמה לי שלא צריך להכביר מילים על כך נוכח העולה מחומר הראיות בתיק ולאור מה שעלה מהסרטונים שהוצגו כמו גם התמונות מתוך הטלפון הנייד של המשיב עצמו שגם הן הוצגו לעיוני במהלך הדיון. מעשיו של המשיב על ידי מעקב אחר הבת פצאיל ותוך צילומה עולים כדי הטרדה מאיימת וראו בעניין זה את שנפסק ב-ה"ט (משפחה תל אביב-יפו) 18267-01-14 ח.ס.א נ' ע.ב.ע (21.1.2014): "גילה נעקב שמאן דהוא עוקב אחריו והדבר טורד את שלוותו, את פרטיותו או את שגרת יומו, הרי שיש בכך מעשה העולה כדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק" (שם, פסקה 11). אין בידי לקבל טענת המשיב כי צילום הבת פצאיל נעשה לצורך העברת התמונות למשטרה כנימוק לפטור אותו מאחריות לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, ובוודאי לא כאשר לא סיפק הסבר משכנע ומניח את הדעת מה בדיוק הייתה מטרת צילום הבת פצאיל באותן נקודות זמן ומה בדיוק רצתה להראות באותן תמונות. ודוק, למשיב אין כל רשות או סמכות לפנות לבתה של המבקשת באופן אישי ואין לו כל זכות להטרידה בפניות ישירות אליה [השוו: ע"א (מחוזי מרכז) 27886-07-17 יהושע ברק נ' נאוה אריאלי (20.07.2017), פסקה 5; וכן גלי רון, צווי הרחקה במשפט האזרחי (2019), בעמ' 165].

אשר על כן, הגעתי למסקנה שהמבקשת הוכיחה קיומה של הטרדה מאיימת המצדיקה קבלת הבקשה. הצו שניתן במעמד צד אחד ביום 29/12/2024 יותר על כנו אך בכפוף לכך שהמרחק הקבוע בסעיף 5 להחלטה יצומצם ויעמוד על 3 מטר (במקום 10 מטר כפי שנקבע בצו הזמני).

מובהר בזאת כי הוראות הצו חלות על המשיב הן כלפי המבקשת והן כלפי בתה פצאיל שיבלי.

הצו יעמוד בתוקף למשך 6 חודשים מיום מתן הצו הזמני, ה-29/12/2024.

לאור התוצאה שאליה הגעתי כאמור לעיל, אני מחייב את המשיב לשלם למבקשת הוצאות הליך זה בסכום כולל של- 1,500 ₪.

המזכירות תמציא העתק פסק דין זה לצדדים באמצעות באי כוחם.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ה, 01 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.